

РЕШЕНИЕ

№ 4563

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5829** по описа за **2011** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор против решение от 18.05.2011 г., постановено по НАХД № 123/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 108 с-в. Със същото е отменено НП № Р-10-506/06.12.2010 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, с което на ЗД [фирма] на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 294, т. 4 от Кодекса за застраховането.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане се да се отмени и да се остави в сила наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – ЗД [фирма] изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд София-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 18.05.2011 г., постановено по НАХД № 123/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 108 с-в е отменено НП № Р-10-506/06.12.2010 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, с което на ЗД [фирма] на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 294, т. 4 от Кодекса за застраховането.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 26.03.2010 г. ЗД [фирма] подало информация в електронната страница на КФН за договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключен от него на 20.11.2009 г. Св. К., актюер в КФН обработил справката и установил, че същата не е представена от търговското дружество в установения законов срок – втория работен ден на седмицата, следваща сключване на договора, а с 126 дни закъснение. Посоченото обстоятелство било определено като нарушение на чл. 317а, ал. 3 от Кодекса за застраховането, извършено на 26.03.2010 г., бил съставен АУАН № Р-06-306/08.06.2010 г., въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна съдът е приел, че е извършено нарушението по чл. 317а от Кодекса за застраховането, но на посочената в наказателното постановление дата за извършване на нарушението, а именно 26.03.2010 г. търговското дружество не е извършило подобно нарушение, а същото е било извършено на 24.11.2009 г.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Съгласно чл. 294, ал. 1 от Кодекса за застраховането всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Република България посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. Не се спори между страните, това се установява и от представените по делото доказателства, че процесния договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е сключен от дружеството-касатор в производството пред настоящата инстанция на 20.11.2009 г. Съгласно чл. 294, ал. 1 от Кодекса за застраховането търговското дружество е следвало да представи на Информационния център справка за сключения договор на втория работен ден на седмицата, следваща тази на сключването му или справката е следвало да бъде предоставена на 24.11.2009 г., както и правилно е посочил първоинстанционния съд. Като не е предоставил тази информация касаторът в производството пред настоящата инстанция е нарушил чл. 294, ал. 1 от Кодекса за застраховането. Датата на извършване на нарушението съобразно приложимата норма на чл. 294, ал. 1 от Кодекса за застраховането е именно 24.11.2009 г., а не както е посочено в наказателното постановление 26.03.2010 г. От събраните по делото доказателства в производството пред първата инстанция не може да се направи извод за извършено нарушение от това търговско дружество на 26.03.2010 г. Имуществената санкция за извършеното нарушение е тази по чл. 317а от Кодекса за застраховането. Посоченият текст регламентира две хипотези, посочени съответно в ал. 1 и ал. 2 на чл. 317а от Кодекса за застраховането, като съгласно ал. 3 на чл. 317а от Кодекса за

застраховането когато информацията за сключване на застрахователен договор по задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите е представена със закъснение, по-голямо от това по ал. 1 или ал. 2 се налагат наказанията по чл. 319. Посочената в наказателното постановление дата на извършване на нарушението – 26.03.2010 г. има значение за изчисляване на периода на закъснението, който период на закъснението вече ще обуслови приложимостта на съответната алинея на чл. 317а от Кодекса за застраховането. Следователно, както и правилно е посочил първоинстанционният съд се установява, че на 26.03.2010 г. касаторът в производството пред настоящата инстанция не е извършвал нарушение по чл. 294, ал. 1 от Кодекса за застраховането, доколкото не е сключил договора във време, считано от което тази дата да се явява след втория работен ден на седмицата, след сключването му, докогато ще е и срокът за представяне на информацията.

След извършената проверка по чл.218 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, тази инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно и такова се оставя в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – град, Пети касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.05.2011 г. по НАХД № 123/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 108 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: